FIYATI:
(5 Turgut = 50 TL.)
Pazar günleri çıkar
SAYI: 636

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

"18 yaşındakilere oy hakkı" yeniden gündemde

Yıllardır "18 yaşındakilere oy hakkı" konuşulur durur.. Bu konu da yazıp çizmekten kalemimiz de tüy bitti! Ve şimdi her nasılsa konu yeniden gündeme geldi. Bakalım bu kez "Gençlerin oy hakkını, kimler ve nasıl engelleyecek"...

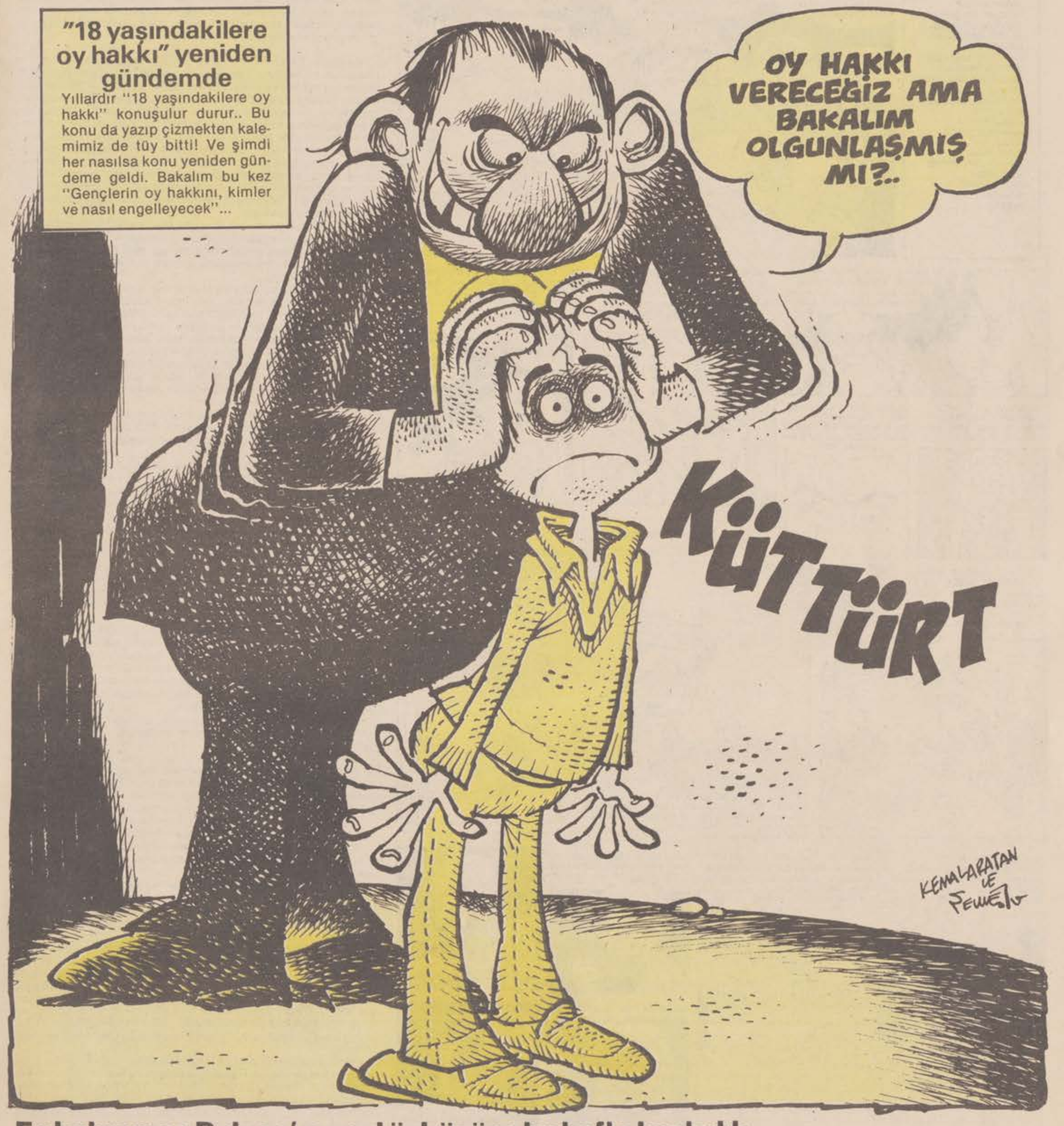

En kahraman Rıdvan'ın yeni öyküsüne bu hafta başladık.

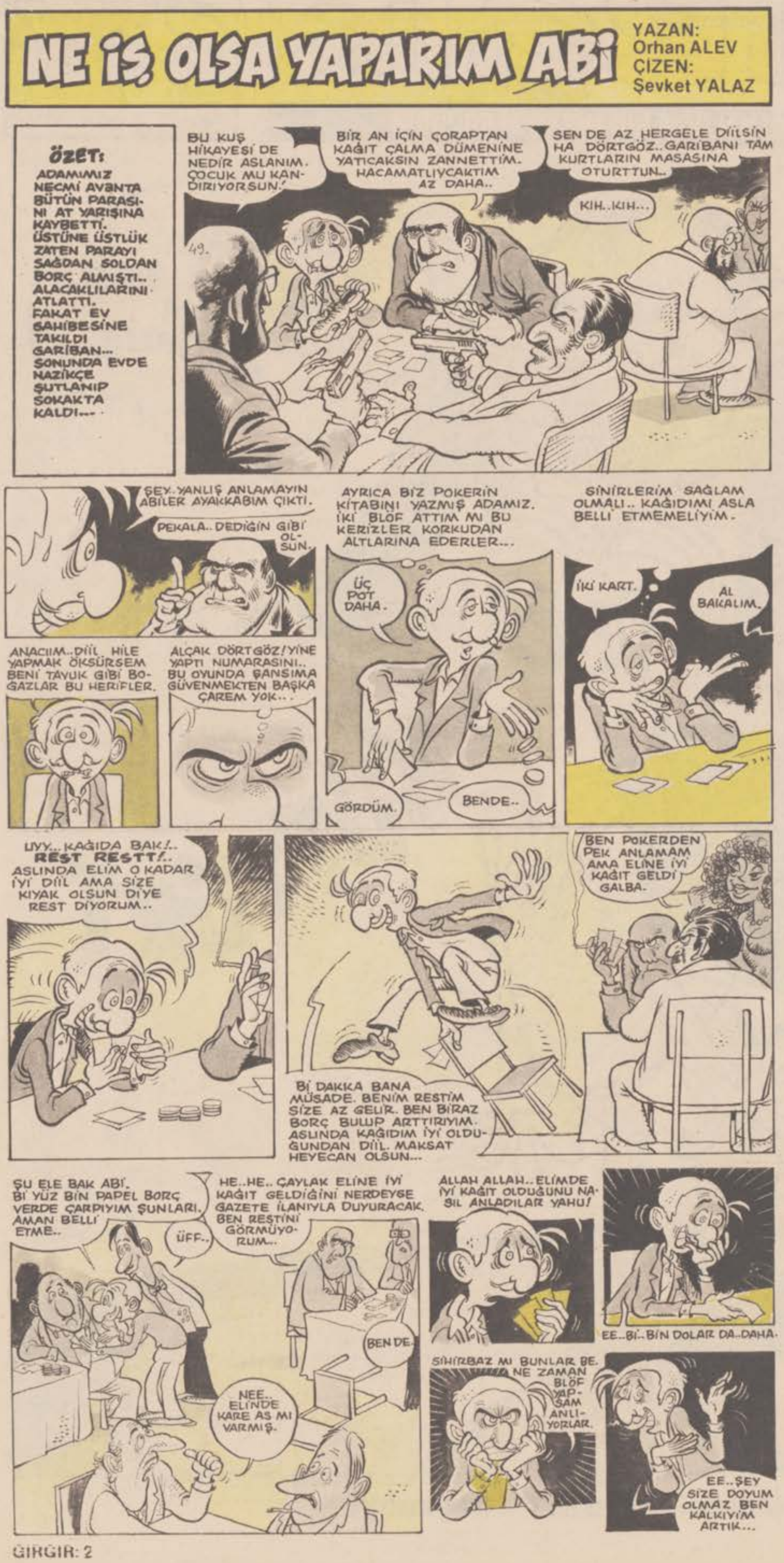

Niçin yarışmadan yana değiliz ?

Karikatür yarışmaları konusunda yıllardır sürekli mektup almaktayım... Yarışmalara katılmak isteyenler adres ve tarih sormakta, ya da yarışma düzenleyenler yarışmalarının duyurulmasını istemekteler. Sizin de bildiğiniz veya farkettiğiniz gibi Gırgır, karikatür yarışmaları ile ilgili çağrı ve haberleri yayınlamamaktadır. Bu konuda gelen mektupların çokluğu yüzünden, bu davranışımızın nedenini açıklamak gereğini duydum. Karikatür yarışmaları ile ilgili düşüncelerimi kısaca yazmaya çalışacağım...

Karikatür, baskı makinelerinin yaşamımıza girmesi ile kişiliğe kavuşmuş bir sanattır. Yani çoğaltılıp geniş kitlelere ulaşabilmesi karikatürü aranan ve gerek duyulan önemli bir sanat haline getirmiştir. Eskiden ressamların sadece eskiz defterlerinin sayfaları arasına sıkışıp kalmış olan mizahi resimler, çoğaltılıp halka ulaşmaya başlayınca öz ve biçim değiştirmiştir. Giderek halkın sorunları doğrultusunda bir konu ve anlatım gelişimi göstermiştir. Böylece, ressamların soylu bir kişiyi gizlice hicvetmek için çizdiği resimler gün ışığına çıkmıştır Sürekli güzel ve idealci bir anlayış içinde dinsel resimler yapmak zorunda olan eski ressamların bu gerçek dışı güzelliklerden içine baygınlık gelmesi sonucunda çizdiği "Alaycı çirkinleştirmeler" basılmaya başlayınca karikatür ayrı bir sanat haline gelmiştir.

Karikatür eskiden mizah duygusu olan ressamlar tarafından çizilirdi. Gazete ve dergiler çoğalınca ressamların yerini "Karikatürcü" dediğimiz daha değişik bir çizer tipi aldı. Bunlar mizah taşıyan bir fikri abartılmış resimlerle çizmek. yerine değişik bir karikatür dili oluşturdular.

Fakat karikatürcüler, geniş kitleler için sanat yapan birçok kişi gibi seçkinler **"Elit tabaka"** tarafından küçümsendiler. Aslında toplumda bir azınlık olan seçkinler için kitlelerin anlayıp sevdiği tür sanatların bir değeri ve güzelliği olamazdı. Olmamalıydı da... Çünkü seçkinler azınlık oldukları halde sanat konusundaki iktidarlarını sürdürmek zorundaydılar. Varolma nedenleri buna bağlıydı. (Seçkin ile aydını birbirine karıştırmamak gerekir.)

Böylece karikatür gibi, sinema gibi hızla çoğaltılabilen ve geniş kitlelere ulaşabilen sanatları küçümsediler. İktidarlarını yürüttükleri sırça köşklere sokmadılar.

Bu sürekli küçümseme karikatürcü denen kişi üstünde giderek aşağılık duygusu uyandırmaya başladı. Halk tarafından kolay algılanabilirliğin ve beğenilmenin "Banal" bayağı bir iş olduğuna inanmaya başladılar.

Seçkin beğenisi "Ölümsüzlük" ve "Kalıcı olma" gibi bir takım resim değerlendirmeleriyle edebiyat ölçülerini karikatüre de uygulamıştı... Bu değer ölçüleri karikatürcüyü, sokaklarda gezen gazete ve dergi sayfalarından yavaş yavaş resmin mekanı olan sergi salonlarının duvarlarına itmeye başladı.

Bir yandan da karikatür çizerleri hızla çoğaldığı için yayınlanabilme olanağı azalıyordu. Bu durum da dünyada sergiciliğe akımı hızlandırdı.

Karikatürün sokaktan kapalı salonlara dönmesi, karikatürden oldum olası rahatsız olan bazı güçlerin işine geldi. Vurucu gücü bü yük ve ele avuca sığmayan bir kitle sanatını **EVCİLLEŞTİRMEK** fırsatını kaçırmadılar. Belli bir tür karikatür anlayışını ödüllendirerek o anlayışı özendirdiler. Kitle iletişim araçlarının çoğuna da hakim oldukları için (Bilhassa TV) o anlayışın geniş propagandasını yaptılar. Böylece evcilleşmiş bir karikatür türünü **tek ve mutlak karikatür anlayışı** olarak kitlelere pompalamaya başladılar. Seçkinliğe heveslenmiş küçük gruplar üzerinde etkili oldular. Kişilik bocalaması içinde bulunan yarı aydın kesimde hiç olmazsa kafa bulandırdılar. Hele, kitleler tarafından beğenilmeyen karikatürcü türü içinde fedakar militanlar bile buldular.

Önce masum bir "Turistik karikatür şenliği gibi başlayan bu tür yarışmalardan iki örnek verirsem ne demek istediğim sanırım daha iyi anlaşılacak...

Birinci, Kanada'da Koka Kola şirketinin desteklediği 5000 dolar ödüllü bir yarışmanın Türkiye'deki izdüşümü... Adı Sedat Simavi Karikatür Yarışması... (Sedat Simavi'nin adını bu yarışmanın dışında tutuyorum. Çünkü çıkardığı kurtuluş savaşımızı destekleyen Güleryüz Mizah Dergisi'yle, yıllarca sürdürdüğü Karikatür dergisiyle ve çizdiği zaman için hiciv taşıyan karikatürleriyle Türk mizahına katkısını saygı ile anmak görevimdir...)

İşte bu yarışmanın geçen yılki katılma şartnamesinde şöyle bir koşul vardı: **Yarışmaya katılacak karikatürler politik ve ahlak dışı olmayacaktır.**

Yani yarışmayı düzenleyenler; politika yapmak ile ahlaksızlık yapmayı eş anlamlı olarak görüyordu. Yani politik bir karikatürle, bir fuhuş karikatürü terazinin aynı kefesindeydi ve çok ayıptı. Böylece nasıl bir karikatür türünün kurumlaştırılmak istendiği ortaya çıkıyor.

Ödül de Türk parası değil, 5000 Amerikan Dolarıydı... Diğer uluslararası karikatür yarışmalarının yapıldığı İtalya'da liret, Japonya'da yen, Yugoslavya'da dinar, Belçika'da frank ödül olarak verilirken Türkiye'de neden dolar oluyormuş? Çünkü dolar yemini duyunca ünlü şanlı karikatürcülerin yarışmaya katılacağını sanır... Oysa birçok yabancı karikatürcü, değil dolar, ödül pırlanta bile olsa lotarya oynamaktan çoktan vazgeçmişdir. Garanti parayı görmeden, pazarlıkta kesişmeden yarışmaya filan katılmazlar.

İkinci örneğimizin çağrı mektubu şu anda önümde duruyor. Bu yarışma Bulgaristan'ın Gabrova kasabasında kurulan Mizah Evi'nde yapılıyor. Tanıtım için güzel baskılı bir de albüm göndermişler. Albümde bugüne kadar yarışmaya katılan karikatürler, fotoğraflar ve heykeller var. Hepsi de çok güzel yapıtlar. Zaten Mizah Evi girişimi çok güzel ve yararlı bir girişim. Ama, gönderdikleri mektupta bir bölüm var ki yenilir yutulur cinsten değil. Diyorlar ki: **Sayın Ya-**

GIRGIR
KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

Milli Eğitim Bakanı Vehbi Dinçerler "İş bulamayan Üniversite mezunları bana gelsin" dedi...

Finlandiya maçı öncesinde Milli Takımı göklere çıkarıp yenilince yerden yere vuran Spor basını (!) 14 Kasımda ki İngiltere-Türkiye maçı için pusuya yattı...

Regan seçim zaferini kutluyor...

Gökovalı Siyami Enerji Bakanına cevap verdi...

Enerji Bakanı Cemal Büyükbaş'ın Gökova'daki santral inşaatıyla ilgili incelemeleri sırasında köylülere "Siz santraldan filan ne anlarsınız be hepiniz cahilin birisiniz, demesi üzerine Gökova'nın köylülerinden Siyami Simyon Bakan'a cevap verdi.

Bakan'a cevap olarak "Bakan bey haklı, hakkaten hepimiz cahiliz. Yoksa bu herifleri başımıza bakan seçermiydik? Bi dahaki seçimlerde böyle cahillikler yapmayız" dedi.

Enerji Bakanı, Termik Santralı istemeyen halka "Cahiller siz anlamazsınız, susun" dedi...

NE İŞ OLSA YAPARIM ABİ

YAZAN: Orhan ALEV
ÇİZEN: Şevket YALAZ

yın Müdürü... Sizin aranızda da bir yarışma açtık. Bizim yarışmamızı yayınında en güzel tanıtan yayın sorumlusunu bu şenliğimize davet edeceğiz. Ona özel ödül verip 5 gün bedava konuk edeceğiz...

İşte benim böyle yemleri midem kaldırmaz. Mizah adına yapılmış güzel bir davranışı ve mizaha verilen emeği tanıtmayı zaten görev sayarım. Ama işin dibine lotaryalı bir rüşvetcik kondu mu görevimi bile yapamam... Böyle propogandalı, çıkarlı işler elimi durdurur. Gabrova'ya gitmek istersem kalkar giderim. Param varsa 5 değil 15 gün kalırım, kime ne?

İşte bu mektup da bir başka **"Yarışma düzenleme zihniyetini"** açıklıyor. Böyle düzenleyici kurnazlıkları da benim fena halde midemi bulandırıyor. Böylesine nedenler yüzünden Gırgır'da yarışma duyurularına yer vermiyoruz. Sergiler can baş üstüne... Ama Gırgır'ı yarışma denen amacının, seçiminin ne olduğu belirli ya da belirsiz hiç bir karikatür koşusuna bulaştırmamaya kararlıyız.

Ayrıca birçok faydasına rağmen kişi olarak yarışma denen "Karikatür spekülasyonuna" da karşıyım. Her yarışmada bir kaç kazanan varsa bir sürü de kaybeden var demektir. Buna kim karar verecek? Hangi anlayışa ve hangi teraziye göre?.. Bir tek karikatür seçicisinin halk olduğuna inanıyorum. Beğenirse bakar, beğenmezse bir daha bakmaz. Karikatürcünün tek ödülü de aldığı telif ücreti ve halka ulaşabilmenin sevincidir.

Yeri geldiği için Türkiye'de pıtırak gibi çoğalan karikatür yarışmalarından da söz etmek isterim.

Karikatür tekrar halk arasında sevilen bir sanat olalı beri adını duyurmak isteyen, kurumlaşmak isteyen her kişi ve kuruluş şıpınişi karikatür yarışması düzenler oldu. Dergilerden bankalara, sigorta şirketlerinden reklamcılara kadar yarışma düzenleyen düzenleyene... Eh son yıllarda nasıl olsa karikatürcü de bollaştı... Gelsin bir yarışma, yağsın karikatürler.. Onlara düşen de artık değişmez bir takım haline getirilmiş 5-6 karikatürcüyü çağırıp "Haydi bize azıcık birinci, ikinci, üçüncü seçin" demek oluyor. Kazanana da biraz bin lira, kupa bardak, tabak dağıtıp gazete ve dergi haberi haline gelip kurumlaştıklarını **"Tescil"** ettiriyorlar.

Hatta bu yarışmaların öylesine **"Şaşkınca"** düzenlenmiş olanları varki insan ne düşüneceğini şaşırıyor. Çünkü karikatür gönderen yarışmacıdan bir de üste para istiyorlar. Bu paraları toplayıp kazananlara vereceklermiş. Çünkü yarışmayı düzenleyenlerin ödül olarak verecek paraları da yokmuş. Yani karikatüre yeni başlayan bir yarışmacı parasını bile bile kaptıracak. Çünkü acemi bir çizgiyle kazanma şansı piyango bileti alan bir vatandaş kadar bile yok.. Bankerlik gibi birşey...

Ben, ülkemizdeki bu yarışmalardan çoğunun aslında iyi niyetle fakat üstünde az düşünülerek yapıldığına inanıyorum... Biraz düşünülse, yarışmaların asıl amacı olan "Karikatür sanatına" hizmet, genç karikatürcüyü yüreklendirme işinin gerçekleşmeyeceğini görürüz. Tersine karikatür ve karikatürcü burada moda olan bir reklam malzemesi olarak kullanılmaktadır. **"Emek değil, lotaryacılık felsefesi"** yüceltilmektedir.

Yarışmaların hep sevimsiz yanlarından söz ettik... Biz, sadece Gırgır olarak yarışmalara neden yer vermediğimizi, ilişkimiz olmasın diye özen gösterdiğimizi anlatmak istedik. Kendimizce ırak durmak için geçerli sebeplere değindik... Bu yarışmaların iyi yönü hiç mi yok, hiç mi faydasını görmedik?..

Önce yarışmalara katılan veya ödül kazanan yüzlerce karikatürcümüzü yarışmalarla ilgili düşüncelerimizin dışında tutuyoruz. Bu düşüncelerimiz sadece yarışmaların yapısı ve nedenleri ile ilgilidi[r] Yoksa emek verip, durduk yerde bir güzellik yaratan kişi için sadece "Saygın" sözcüğü kullanılmalıdır... İster yarışmaya, versin emeğini ister, gazeteye... O kendi seçimidir... Asl olan yaratıcı emeğidir...

Yarışmaların faydasından söz ettik. Kısaca sıralamaya çalışalım

- Karikatürün gazete ve dergilerden dışlandığı zamanlarda karikatürcülerimizin dış ülkelerde kazandıkları yüzlerce ödül, karikatür sanatının sürekliliğini sağlamıştır.
- Ulusça dış ülkelerden başarılara çok önem verdiğimiz için karikatür sanatı toplumumuzda saygınlık kazanmıştır... Bir futbol maçındaki galibiyete bile muhtaç hale getirilmiş halkımız için kazanılan ödüller, gurur ve moral nedeni olmuştur... Halk, kazanan karikatürü görmemiş olsa bile, "bizde karikatür sanatı var" demiştir.
- Çizerin içine dönüklüğü kırılmış, uluslararası görgü alışverişi başlamıştır... Etkilenme sonucu karikatürümüze daha değişik anlatım biçimleri gelmiş, bu anlayış birçok gelişmeyi başlatmış.. Gazete ve dergi tekniklerine göre çizilen karikatürler değişik süsleme teknikleri, renkli çalışmalar ve afiş anlatımlarıyla zenginleşmiştir.
- Yarışma sırasında açılan sergiler, karikatürün asıl amacı olan kitlelere ulaşmayı sağlamıştır. Bir Türk karikatürünü gazete veya dergisinde göremeyen bir Fin'li sergide görmüştür. Ya da bi[r] Türk, Macar karikatürüyle tanışmıştır... Bu görme alışverişi de halkların mizah içindeki birlikteliğini ve kardeşliğini sağlamaya çalışan önemli bir olaydır.
- Bazı yarışmalardan sonra yayınlanan albümler, belge olarak karikatür sanatına fayda getirmiştir.
- Ödüller genç karikatürcüleri heveslendirmiş, karikatür yayınlama olanağı bulamayan karikatürcüleri yüreklendirmiştir. Böylece karikatürden kopmamasını sağlamıştır.

Herhalde aklımıza gelmeyen daha birçok yararı olan bu yarışmalara katılmayın ya da katılın diye yazmadım ben bu yazıyı... Sadece ısrarlı mektuplarınız üstüne neden yarışma adres[i] vermediğimizi, neden kazanan veya kaybedenleri duyurmadığımız[ı] anlatmak istedim... Gırgır'ın Türk karikatürü üzerinde etkisi çok büyük olduğu kadar sorumluluğu da çok büyük. Bu sorumluluk içinde **"Yarışma"** sorumluluğunu taşımak istemiyoruz. Ama karikatür anlayışı bir tane değil belkide bin tanedir. Biz yarışma karikatürü yapmaya çalışmıyoruz.

Sergilere canı gönülden evet... Fakat yarışmalara inanmı[yorum]. Bu benim çok kişisel düşüncem. İnanmadığım bir işi[de] kendim başkasına öğütleyemem.

OĞUZ ARAL

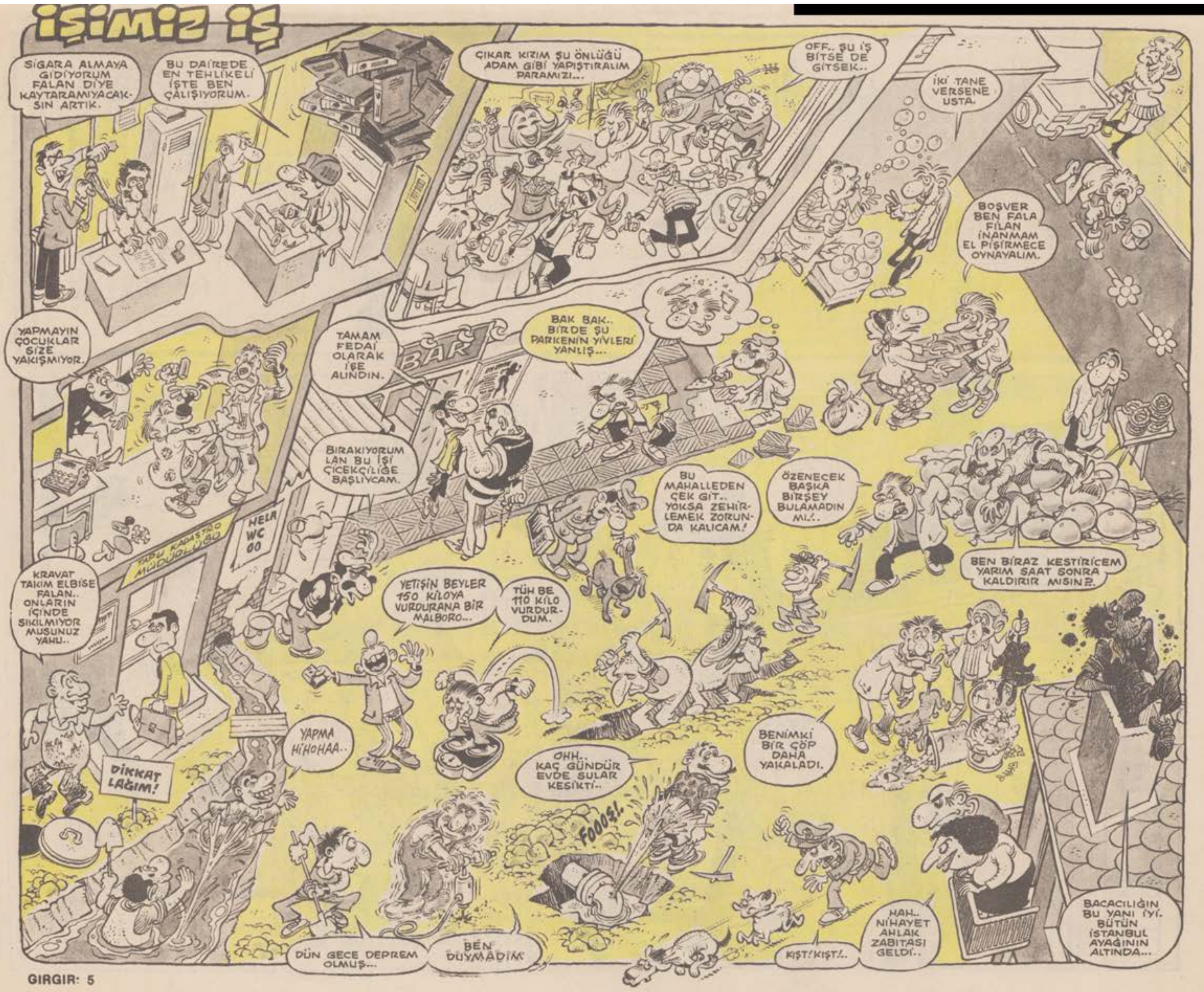
İŞİMİZ İŞ
SİGARA ALMAYA GİDİYORUM FALAN DİYE KAYTARAMIYACAKSIN ARTIK.
BU DAİREDE EN TEHLİKELİ İŞTE BEN ÇALIŞIYORUM.
ÇIKAR KIZIM ŞU ÖNLÜĞÜ ADAM GİBİ YAPIŞTIRALIM PARAMIZI...
OFF.. ŞU İŞ BİTSE DE GİTSEK..
İKİ TANE VERSENE USTA.
BOŞVER BEN FALA FİLAN İNANMAM EL PİŞİRMECE OYNAYALIM.
YAPMAYIN ÇOCUKLAR SİZE YAKIŞMIYOR.
TAMAM FEDAİ OLARAK İŞE ALINDIN.
BAR
BAK BAK.. BİRDE ŞU PARKENİN YİVLERİ YANLIŞ...
BIRAKIYORUM LAN BU İŞİ ÇİCEKÇİLİĞE BAŞLIYCAM.
HELA WC 00
TAPU KADASTRO MÜDÜRLÜĞÜ
BU MAHALLEDEN ÇEK GİT.. YOKSA ZEHİRLEMEK ZORUNDA KALICAM!
ÖZENECEK BAŞKA BİRŞEY BULAMADIN MI.!..
BEN BİRAZ KESTİRİCEM YARIM SAAT SONRA KALDIRIR MISIN?
KRAVAT TAKIM ELBİSE FALAN.. ONLARIN İÇİNDE SIKILMIYOR MUSUNUZ YAHU..
YETİŞİN BEYLER 150 KİLOYA VURDURANA BİR MALBORO...
TÜH BE 110 KİLO VURDURDUM.
DİKKAT LAĞIM!
YAPMA HİHOHAA..
OHH.. KAÇ GÜNDÜR EVDE SULAR KESİKTİ..
FOOOŞ!.
BENİMKİ BİR ÇÖP DAHA YAKALADI.
DÜN GECE DEPREM OLMUŞ...
BEN DUYMADIM
KIŞT! KIŞT!..
HAH.. NİHAYET AHLAK ZABITASI GELDİ..
BACACILIĞIN BU YANI İYİ. BÜTÜN İSTANBUL AYAĞININ ALTINDA...

NE İŞ OLSA YAPARIM ABİ

YAZAN:
Orhan ALEV
ÇİZEN:
Şevket YALAZ

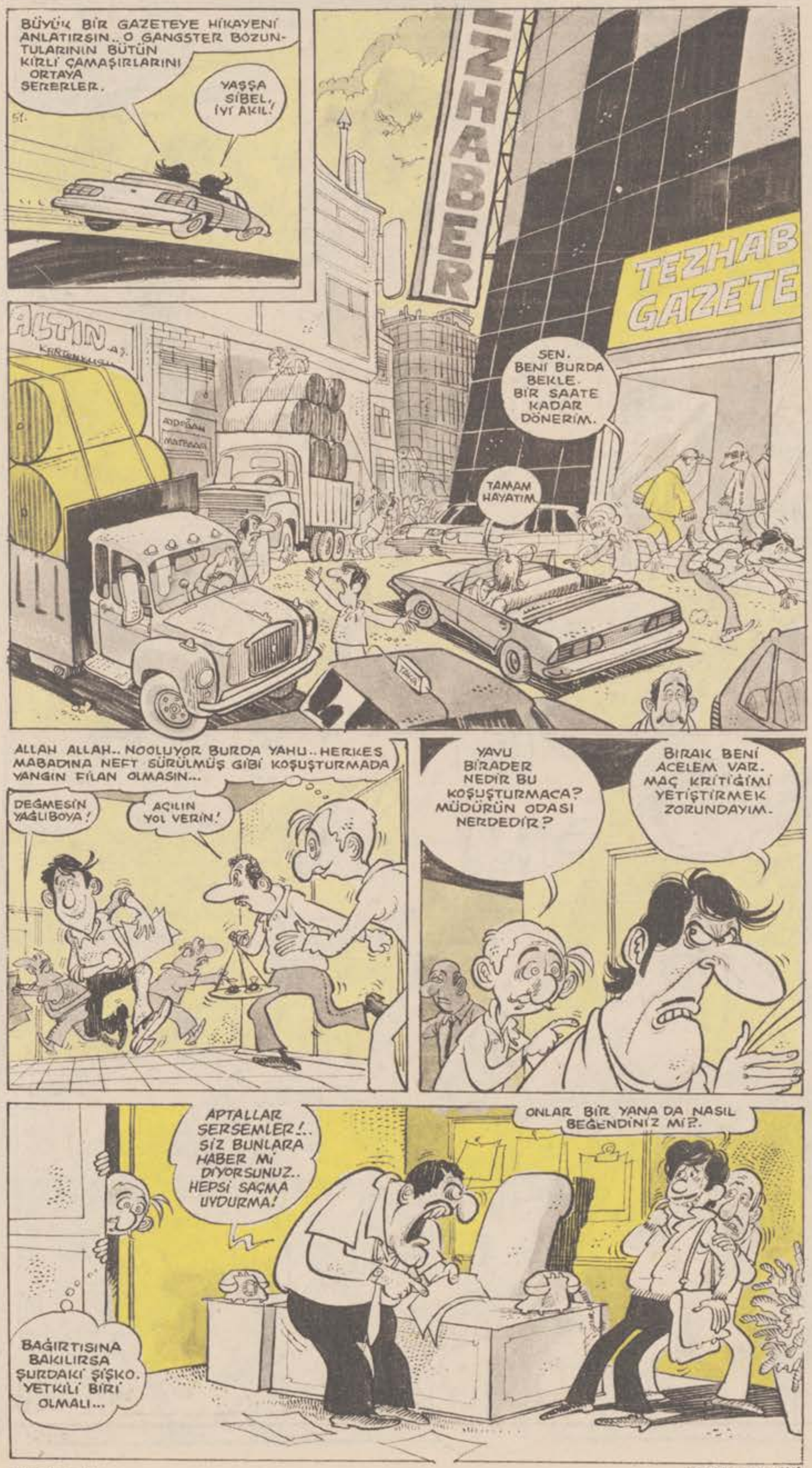

DEVAMI HAFTAYA

Biraz da savaşalım...

HAFTANIN DÖKÜLEN FİLİMLERİNDEN SEÇMELER

Ünlü recisör ressam, heykeltraş, tabiat bilgini müzisyen, döner ustası Rıfkı Minareci'nin çektiği sportif sandviçli çok serbest bir film

Gayet dövüşlü sövüşlü ve otuz iki dişli bir film.. Arkadaşının, halasının oğlunun, dayısının kızının çalıştığı overlokçu dükkanının ustabaşısının komşusunun kayınbiraderinin öldürülmesine çok bozulan Mel Gibson polislikten istifa eder. Acılı ve yoğurtlu bir intikam peşine düşen Mel Gibson tek başına şehrin ahalisine karşı üçüncü dünya savaşını ilan eder. Baştan sona dehşet verici sahnelerle dolu bu film, tam bir kan ve salça deryası. Daha on dakka olmadan seyirciler panik içinde kaçışıyor. Filmin recisörü Corc Miller, kendi filmi için **"O kadar dehşet verici bir film ki, ben bile ilk on dakikasında korkudan on defa tuvalete taşındım. Bu film müzmin peklik çekenlere gayetlen tesirlidir"** demektedir.

Macera filmi sevenlerin tüm sinir sistemini hazırola geçirebilecek güçte bir yapıt. IMF, Japon ve Amerikan filmlerinden sahneler araklayıp kıyak bir serüven filmi yapmışlar... Seçimlerde kendisine oy veren ahalinin mide gurultularından uyuyamayan kumarbazlar kralı elliikilik desteyi kaptığı gibi sokağa fırlıyor.. Ve enflasyona karşı gözyaşartıcı bir savaş veriyor... Filimde kılıktan kılığa giren kumarbazlar kralı parasızlıktan toplu konut, 2. Boğaz Köprüsü, tekmik santral v.s. rollerini de kendisi yapıyor. Bilet fiyatları dolara göre ayarlandığından biletlere hergün zam üstüne zam gelmekte... Filmde oyuncu kadrosu da çok zengin... Nalet Narin, Tarık Tara, Vehbi Koç gibi para babaları başrolleri kapmışlar...

BU FİLM İÇİN OTORİTELER NE DEDİLER

Ord.Prof.Dr.Haydar Huni-Filim çok iyi çıkmış... Sol böbrekte taş görülüyor.
Eleştirmen Sami Senaryo-Sinemanın tüm kalıtsal imgeleri yansıtan fokus okaliptüs bir yapıt..
Vatandaş Memet-Oy... Anam... Oyyy!!

250 basamak merdiveni hiç dinlenmeden koşarak çıktıktan sonra soluk soluğa ve de tıkanırcasına seyredeceğiniz aşk macera ve her sahnesi ruj lekeleriyle dolu dev filim.

Kornelyus'un sakladığı siyah lale soğanını başgardiyan Hilmi bulur. Ve bu soğanı bildiğimiz kuru soğan zannedip çoban salatasına doğrar. Fakat soğanı yürütmeye çalışan Grupus bunu farkeder. Gardiyanın salataya yumulmasına fırsat vermeden kayık tabağı kapıp kaçmaya başlar. Gardiyan Hilmi taa Bakırköy'den Sirkeci'ye kadar Grupus'u kovalar. Kornelyus'un olanlardan haberi yoktur. Sevgilisi Roza bu durumu ağlayarak ona iletir. Şey ben karıştırdım galiba bu sahneler meşhur siyah lale filminde geçer. Bu film insanda kafa mı bırakıyor bilader. Kusura bakmayın..

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

● Özal geçen hafta yine maça gitti...

Trafik cezalarından 73 Milyar daha gelir bekliyoruz...

Yeni bütçe girdilerinde 73 milyarlık trafik cezası geliri hesaplanmışken, bir yetkili: "Trafik cezalarının bütçeye getireceği ek gelir 73 milyarın üstünde.. Çünkü hesaplarımıza göre habire ceza vermekten bıkan bir çok sürücü araba kullanmaktan vaz geçecek. Böylece benzin tasarrufu, araç ve yedek parça tasarrufuyla birlikte devletin abonman bileti geliri en az bir 73 milyar daha artacaktır. Ben ekonomi diye buna derim" dedi.

İmza günü

Grafiker, yazar Maksut Melun cumartesi günü Kumkapı'daki depoda Onbinlik'lerini imzalıyacaktır. Zira eblek herif bastığımız sahte on binliklerdeki imzaları taklit etmeyi unutmuştur. Şimdi mecburen piyasaya sürdüğümüz paraları imzalayıp yeniden tedavüle arz edicez...

KALPAZAN KAMIL VE ARKADAŞLARI

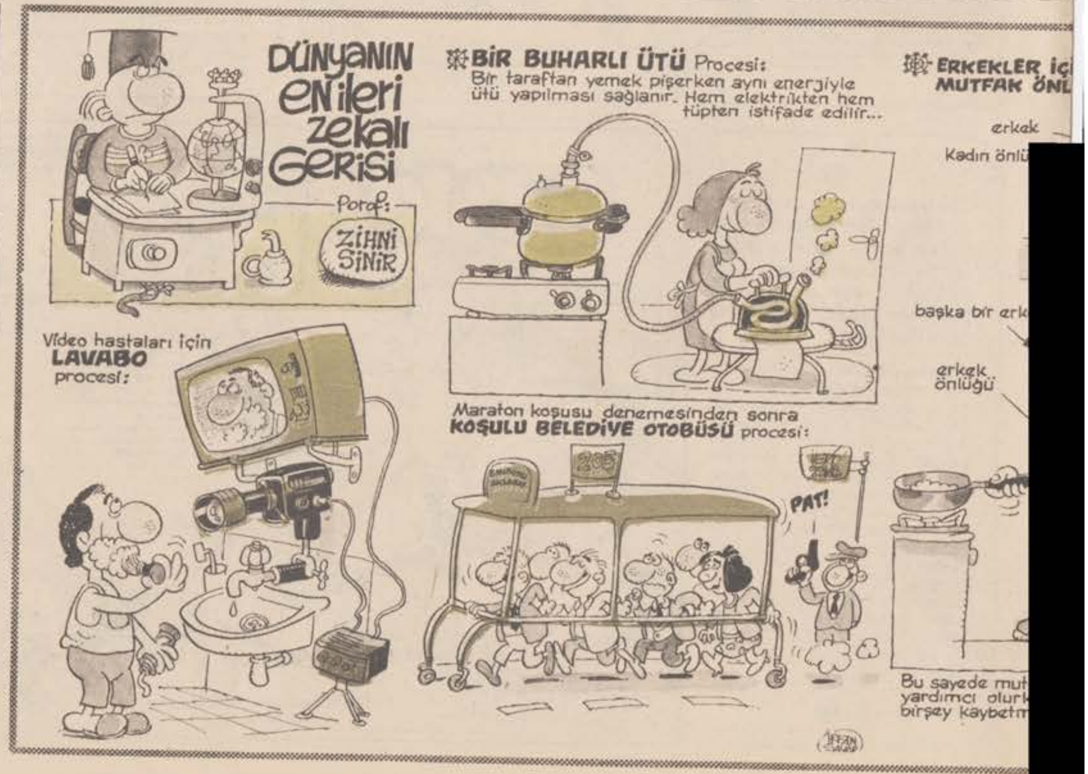

GIRGIR SİZLER İÇİN İZLEDİ

Parlamentoda geçen hafta

-Oturumu aç:yorum.. Gündemde çeşitli önergeler var.. Evet buyrun İzmir Milletvekili Vural Arıkan, söz istiyorsunuz herhalde...

-Efendim ben konsolide bütçe de......

-Şşşşt.... Susss zzt.. şşşt...

-Nooluyor sayın milletvekilleri?

-Bütç....

-Şüşşşşşt... Sss... Ted..Ssss..

-Bü........

-Şşşt.. Moşe Dayan için saygı duruşuna davet ediyorum.

-Moşe Dayan'da nerden çıktı şımdı?..

-Vural Arıkan konuşmasın da ne yaparsak yapalım.. Bakın Mahmut Bey söz istiyor...

-Muhterem mebuslar.. Meselenin mühimmatına binaen beni dinledüğünüz üçün müteşekkiriyetimi arz ederekteeen....

-Iıaaah.. Hork.. Ulan Enver abiii toprağın bol olsun.

-Noooluyor Sayın İhsan İplik.

-Bizim Yalova'da Arap bir komşumuz vardı... Enver abi.. Allah kana kana rahmet eylesin. O zamandan beri Arapça bi laf duydum mu aklıma Enver abi gelir.

-Enver Bey'le teşrik-i mesayiniz bizi zerrece ilgilendirmiyor.

-Susun lütfen Mahmut bey, siz konuştukça adam helak oluyor.

-Afedersiniz bana sıra ne zaman gelecek?

-Ne sırası Sayın Konya Milletvekili Nezih Bey...

-Kürsü sırası.. Bi kerecik çıktım o da yemin etmek için.. Parti Başkanı her gün "Şuna evet de, buna hayır diyeceksin" diyor. Ben de oyumu verip gidiyorum. Ben ne zaman kürsüye çıkıcam...

-İstiyosanız çıkın..

-Ayıp olmasın...

-Eeeee?

-Hiiiç.. Şöyle bir bakıyım dedim efendim. Kürsüden bakınca benim oturduğum sıra gözükmüyor. Hıhihü...

-Şimdi sizi yerinize alalım lütfen...

-Affedersiniz Başkan Bey. .Sizin yanınıza otursam olmaz mı? Ben yerimi sevmiyorum, sıkışırız.

-Parti Başkanı Bey. Şu millevekilinize hakim olun...

-Cevat!.. Ge bıraya lan. Şimdi önerge vericez otur yerine "Evet" de...

-Evet..

-Şimdi değil Cevat.. Neyse.. Değerli meclis üyeleri.. Son olarak kalkan işçi çıkarma yasağından sonra meclisimizin koruyucu önlemler alması gerekiyor. Bu nedenle iktidar ve muhalefetin çeşitli komisyonlar kurup, yeni önergeler vermesini talep ediyorum.

-Münasip, lakin bu girizgahlar hep lafta kalıp, tatbikatında zerre-i miktar destek temin edilemiyor.

-Enver abiaaaa dağdı mübarek dağ gibi adamdı. Ihhhııı..

-Evet...

-Şimdi değil Cevat önerge verilince..

-Oturumu saat 9'a kadar kapatıyorum arkadaşlar.

-Münasiptir... Vakt-i kerahat teşrif ettiler. Ah ulan Enver abi.

-Ama ben ne zaman "Evet" diycem.. Gitmeyin be.. Arap Enver Bey'in arkadaşı siz bari kalın.. Siz duygulu adamsınız beni anlarsınız..

-Mücrim misali veludiyetinize gark oluyorum.

-Iıh.. Mahsus yapıyo inek.. Enver abiii.

-Evet işte evet...

ATİLLA ATALAY

EŞŞEK HERİF

Hasan Kaçan

İNTİKAM!

Aziz NESİN

Patron, çalıştırdığı herkese karşı kaba ve sertti ama özellikle Haydar'a karşı bir başka türlü sert ve kaba davranırdı. O'nun neden özellikle Haydar'a aşırı sert davrandığını hiç anlayamazdım. Çünkü Haydar, evet eli ağırdı ama hiç durmadan ve ara vermeden çalışırdı ve orada çalışanların en çalışkanı, en uysalıydı. Üstelik oradakilerin en az para alanıydı. Bu çalışkanlığı ve doğruluğuyla böyle bir delikanlı başka nerede çalışsa burada kazandığından daha çok para kazanabilirdi.

Patron, yanında çalıştırdıklarına sert ve kabaydı ama, başkalarına hiç de böyle değildi. Hele bir konuğu gelince, olağanüstü incelikli ve kibar davranırdı.

O işyerinde kırka yakın insan çalışıyordu. Hepsi de kendi alanında uzman sayılan kafa işçisi denilen değerli insanlardı. Orada patronun gözünde değeri olmayan salt Haydar'dı. Oysa Haydar olmasa o işyerinde bütün çalışma dururdu. Diyelim, hastalansada bir gün işe gelmese -ki böyle bir şey olmazdı ya- o gün orada bir iş üretilmesi olanaksızdı. Gerçekte Haydar'ın işi önemli değildi, ayak işlerine, gelgit işlerine bakardı ama öyle gelgit işleri ki, onlar yapılmayınca bütün öteki işlerin aksayacağı kesindi.

-Haydar, çay yap!

Haydar ocakta çay pişirir, getirirdi. Ama patron, çayı geç getirdiği için bağırırdı.

-Haydar bir taksi çağır!

Haydar taksiyi çağırırdı. Ama taksiyi kapıya geç getirdi diye patron kızardı.

-Haydar, şu mektupları postaya at!

-Haydar, gazeteleri al getir çabuk..

-Haydar şu reçeteyi yaptır eczaneden..

-Haydar elektrik faturasını öde de gel hemen.

-Haydar camları iyi silmemişsin, akşam paydosundan sonra yeniden sil

-Kör müsün, kolonyam bitmiş, neden bir şişe kolonya almadın?

-Paltomu tut...

-Oyalanma, posta kutusunda ne varsa al gel...

-Al şu parayı da bankaya şu senedi öde çabuk...

-Ismarladığım çiçekleri al da gel..

Haydar'ın işi hiç bitmez. Çünkü Onun işinin ne olduğu belli değildir. Her türlü iş üstündedir. Yerleri silmek, masaların tozunu almak, helayı arıtmak, kaloriferin ısıtmadığı günlerde gaz sobalarını yakmak, başka işyerleriyle iletişimi sağlamak, posta ve banka işleri ve daha neler de neler... Bunca çalışmasına karşın patron yine de O'nu aşağılardı. Çok kez "Ulan!" diye seslenirdi. "Eşek herif!" diye bağırırdı. "Hayvan!" ya da "İt!" diye çıkıştığı da olurdu.

Haydar'ın yüzü hiç gülmezdi. Birkez olsun gülümsediğini bile görmedim. Yaptığı hiç bir iş beğenilmeyen bunca terslenen, aşağılanan insan nasıl gülebilirdi...

Günün birinde patron hastalandı. Yürek teklemesinden hastaneye yattı. Öldüölecek derken bir ay sonra hastaneden çıktı. Çok zayıflamıştı. Eski giysileri bol geldiğinden yeni giysiler diktirdi. Birkaç ay sonra da inme indi, bir daha hastaneye yattı. Yine öldü, ölüyor, ölecek derken yine kurtuldu, iyileşip hastaneden çıktıktan bir süre sonra işe gelmeye başladı. İşyeri birinci kattaydı ve oraya yirmi basamaklı bir merdivenle çıkılıyordu. İki ölümcül hastalıktan kurtulmuş olan patron çok güçsüzleşmişti. Her basamağında uzun uzun dinlenerek, soluklanarak duvara yaslanarak ağır ağır merdiveni çıkabiliyordu.

İşte ne olduysa ve nasıl olduysa Haydar'daki o şaşırtıcı değişiklik o zaman oldu. Haydar benim diyen usta cambazların bile zor yapabileceği gösteriler yapmaya başladı. Patronun her basamağında uzun uzun dura, dinlene dayana soluklana çıkıp indiği merdivenden, hem de iki eli dolu olarak öyle bir hızla inip çıkıyordu ki, O'nu öyle görüp de şaşmamak elde değildi. Ayakları basamaklarda görünmez oluyor, salt topuklarının basamak uçlarına değmesinden çıkan fırrrt diye bir ses duyuluyordu. Kimileyin bir eline tepsi içinde çay bardakları ve çaydanlık, öbür eline dosyalar, iki koltuğunun altına da başka şeyler sıkıştırıp gösterisini öyle yapardı. Ancak bu olağanüstü gösterisini yapmak için patronun gelişini ya da gidişini beklerdi. Patron ne zaman merdivenden inecek ya da çıkacak olursa Haydar da o parlak gösterisine başlardı. Patron bir basamaktan öteki basamağa geçene dek Haydar elleri kolları dolu olarak en az iki üç kez merdiveni inip çıkmış olurdu ve hiç durmadan iner çıkardı. Bu iniş çıkışları için de her zaman bir bahane uydururdu.

Onca zaman yüzü gülmemiş olan Haydar'ın yüzü gülmeye başlamıştı. Merdiven basamaklarında ayakları o fıııırt sesini çıkarırken yüzü güler, dişleri görünürdü, belli ki mutlu oluyordu.

Patronun merdivenden iniş çıkışı günden güne yavaşlarken, Haydar'ın iniş çıkışı da gittikçe hızlanıyordu. Her hangi bir sirkte bir merdivenden böyle iniş çıkış gösterisini yapsa bu numarasıyla usta cambazlardan daha çok alkış alırdı. Hızlana hızlana neredeyse uçarcasına inip çıkmaya başlamıştı.

Elleri kolları dolu olarak yanından fırtına gibi geçerken, patron da dinlenmekte olduğu basamakta kendisine çarpmasın ya da rüzgârından devrilmesin diye yana çekilip, duvara yapışır, şaşkınlıkla Haydar'ı seyrederdi.

Haydar'daki bu değişiklik çok merakımı çekmişti. Bir gün bu değişikliğin nedenini sordum.

-Haydar, sana ne oldu böyle? Ne zaman patron merdivenden inse çıksa, sen de yanından fırtına gibi inip çıkıyorsun.. Nedir bu?

Geniş bir gülümseyişle dişlerini göstererek,

-İntikamımı alıyorum! dedi.

Değişiklik salt Haydar'da değildi. Patron da değişmişti. Basamakları dinlenerek çıkarken Haydar'ın rüzgârından devrilmemek için duvara yapışmaya başladığından beri artık Haydar'a ''Ulan!'' diye seslenmiyor, ''Eşek herif'' diye ''Hayvan!'' ya da ''İt!'' diye bağırmıyor, başkalarına kullandığı o incelikli yumuşacık sesiyle ''Oğlum'', ''Yavrum'', ''Çocuğum'', ''Haydar evladım'' diyordu.

Bitti

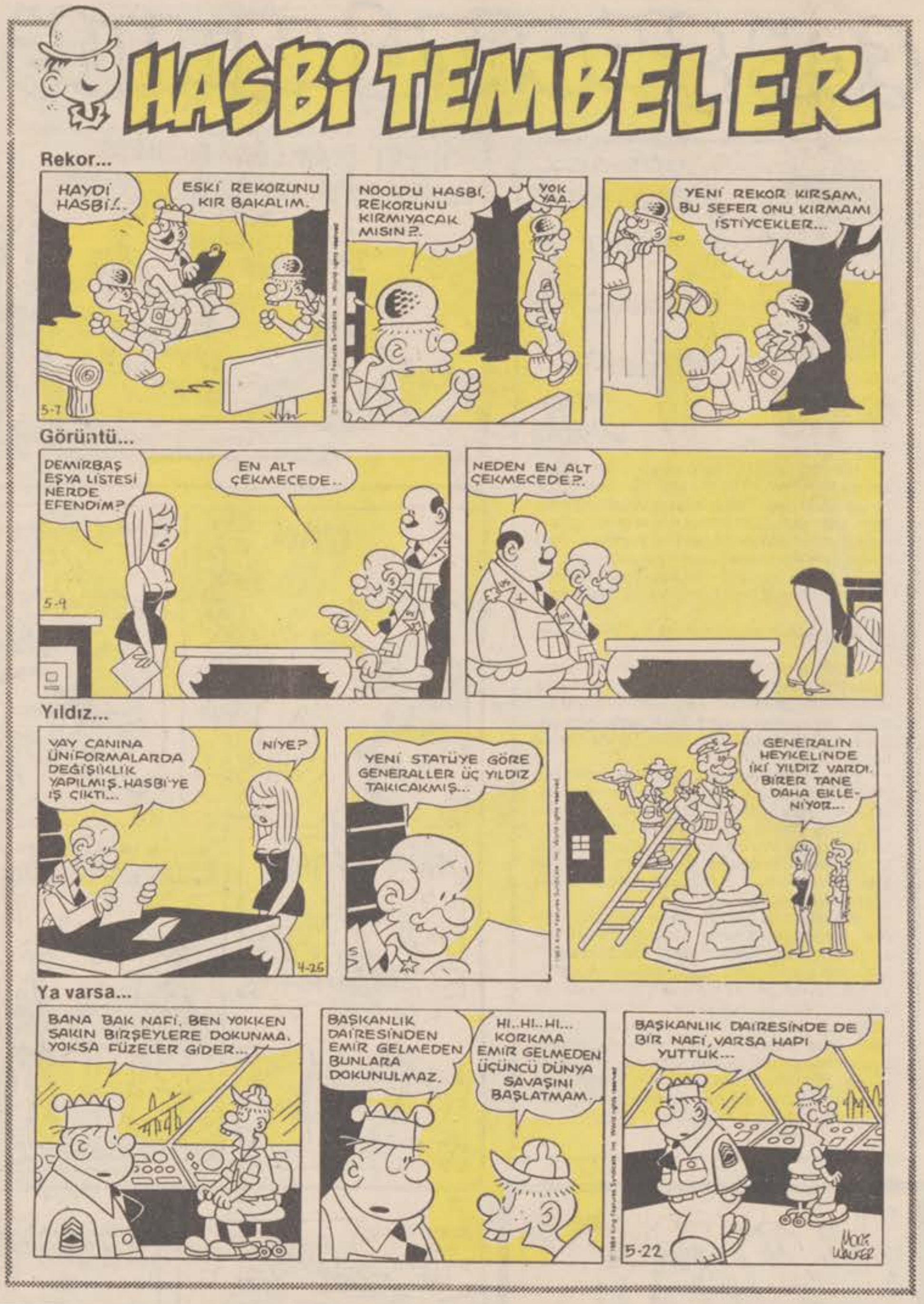

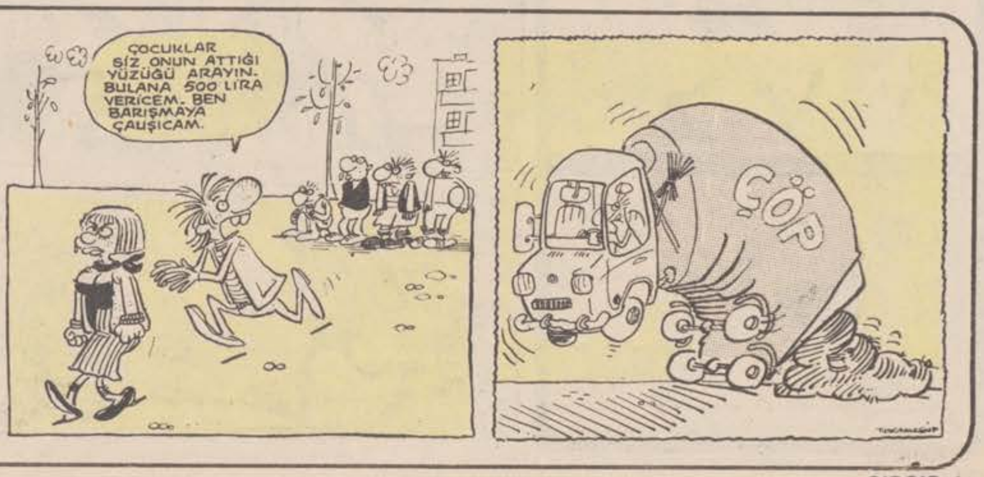

ÇOK ŞİDDETLİ MUHLİS BEY

Maraba sevgili okurcularım ulam! Uzun zamandıl sislere kırıcı bir yazı yazmamışttım. Tabiğ doval olok insam bağzı günçel ıvıl zıvıllarla, pahalilik sipol, sanat v.s. kibi sorumsallarla meşkul olmaktan sertlik yapmıya vakıt bulamıyol. Bem şahsen seltlilten yanayım. Ör neyin, günde iki-üç bin liralık eşya kırıyoluk. Kendimi böllece huzullu ve hunuz hissediyolum.

Bunu bütün okurcularıma da tavsiyeedelim.

Ugh! gelelim anlatmak istediyüm şeye. Kırıcılık ve seltlik hayağtın bütün alanlarına nüfuz ettirilmelidirdir. Aksı taktilde hayat gittikçe yumuşuyarak yaşanmaz hağle gelicek. En yumuşak matte hamurdur. Siz de hamur olmak mı istiyolsunuz?

Bütün yulttaşlarımıs sabahları kalktıklarında sıcağı sıcağına ombeş takka sertlik hareketleri yapmalıdırlar. Meselağa gece yımışak olorak yattıyınız yastıklar hırpalanalak ortalığa saçılabilil. Kahvartıda süt, bal, yumulta kibi yumuşak sistemler yerine buz, tahta taş kibi sert matteler bulundurulmalıdıl. Fakat süt içebilir. Küsel olur.

Sokaktakı davranışlarımısa da tikkat edinis. Bakkaldan birşşey alırkam ''Veril misinz?'' yerine ''Vereceksinz! Mecbursunz!'' kibi tahrip edici laflar kavrulmalı, otobüse binelken kuyruk yerine yumruk yapılmalıdıl. İşyerinde ''Al takke vel külah'', misafilliklerde ''Sen sağ, bem selamlet'' düsturu kullanılmalıdıl. Gece yatalken aslağ ve aslağ yavaşça uzanılmamalı gardolabın üstünden atlıyarak yatağa gömülmek taha sağlıklıdır. Olmalı. Rüyağ yerine kabus görmeli, uyanık uyumaktansa korkuluk dikmek evladıl.

EN KAHRAMAN RIDVAN
YAZIP ÇİZEN: Bülent ARABACIOĞLU
YENİ HİKAYE
BİLİM ADAMLARI ONCA İLERLEMEYE RAĞMEN, Bİ UZAY ARACINI, DAHA GÜNEŞ SİSTEMİNİN DIŞINDAKİ HERHANGİ Bİ YILDIZIN YAKININA BİLE GÖNDEREMEDİLER...
..ARAMIZDA KALSIN AMA BU BİZİM İÇİN HİÇ SORUN DEĞİL.
..SİHİRLİ SOPAMIZI MÜREKKEBE BATIRIP..
RESİM KAĞIDININ ÜSTÜNDE Bİ İKİ GEZDİRDİK MİYDİ..
..Bİ TEK KAREDE.
... HOOP!.
AYIPTIR SÖYLEMESİ, BİLİME BEŞ ÇEKERİZ!..
ŞİMDİ ŞU DÜĞMELERE BASIP KOLU ÇEKİNCEEE...
...EE?!. NİYE ÇALIŞMADI PEKİ?.
HAAA ANLADIM!
BAM!
GARRRIIN!
FLOP FLOP
TIRK!
CIRK!
EH!.. BU KADAR ALATURKALIK, KADI KIZINDA DA OLUR KEH.. KEH...
HADİ ŞİMDİ BUYRUN. YENİ HİKAYEMİZİN İÇİNE YANİ UZAYIN DERİNLİKLERİNE!
Hiii!
NE KADAR DALGINIM!
BİLİME FARK ATARIZ DERKEN, UZAYA DA GÜNLÜK ELBİSELERLE GİRİLMEZ Kİ..
..HİÇ DEĞİLSE UZAYDA KARŞIMA ÇIKACAKLARA REZİL OLMIİIM!..
EVEET. ARTIK YOLA KOYULALIM!
IŞIK HIZIDA NEYMİŞ ?
GALAKSİMİZ, SAMANYOLU TAA NEREDE KALDI.. OH BE! BOMBOŞ UZAYDA KAFANA GÖRE GİTMENİN...
..KEYFİNE DOYUM OL...
GÜM!
ROKET SA SATÜRNLÜ FÜZE
ÖNÜME BAKIP, GİTSEM İYİ OLACAK! UZAY PEK OKADAR BOŞ DİİL GALİBA...
Değildi elbet..Uzayın tek canlı barındıran yerinin dünya olduğunu sananlar
SENTUR
OMİSTAN
ALFİNYA
..Uzayın sol tarafındaki galaksi gurubundan sağa sapıp, yüz milyon ışık yılı aşşa pike yapsalardı...
..Gördükleri fıkır fıkır canlılık karşısında küçük dillerini yutarlardı...
OMİSTAN
Nüfus: 5 363 791 000
Rakım: 764
E-5
1.

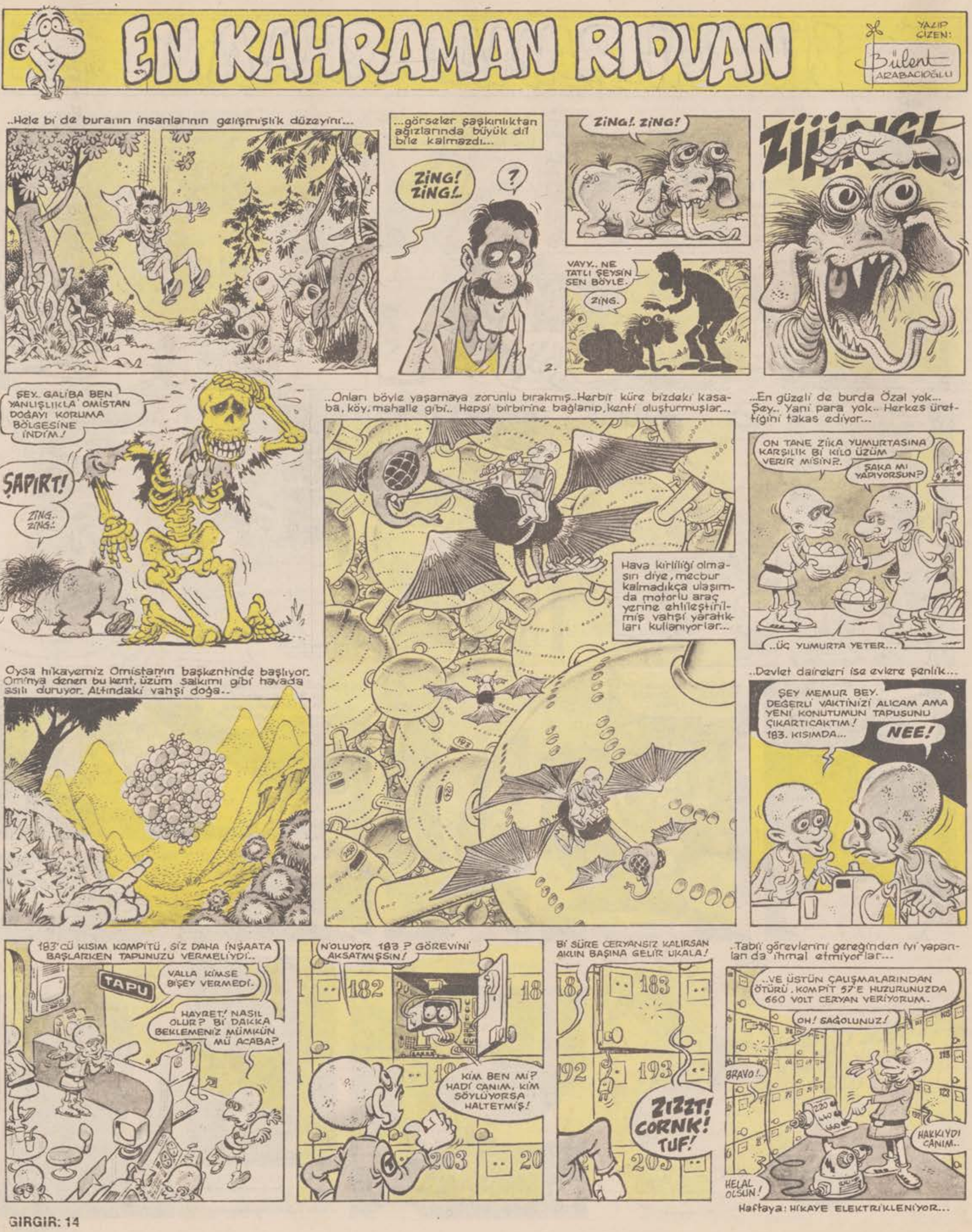
EN KAHRAMAN RIDVAN
YAZIP ÇİZEN: Bülent ARABACIOĞLU
..Hele bi de buranın insanlarının gelişmişlik düzeyini...
...görseler şaşkınlıktan ağızlarında büyük dil bile kalmazdı...
ZİNG! ZİNG!
?
2.
ZİNG! ZİNG!
VAYY.. NE TATLI ŞEYSİN SEN BÖYLE.
ZİNG.
ZİİİNG!
ŞEY.. GALİBA BEN YANLIŞLIKLA OMİSTAN DOĞAYI KORUMA BÖLGESİNE İNDİM!
ŞAPIRT!
ZİNG.. ZİNG.
Oysa hikayemiz Omistan'ın başkentinde başlıyor. Omi'nya denen bu kent, üzüm salkımı gibi havada asılı duruyor. Altındaki vahşi doğa..
..Onları böyle yaşamaya zorunlu bırakmış..Herbir küre bizdeki kasaba, köy, mahalle gibi.. Hepsi birbirine bağlanıp, kenti oluşturmuşlar...
Hava kirliliği olmasın diye, mecbur kalmadıkça ulaşımda motorlu araç yerine ehlileştirilmiş vahşi yaratıkları kullanıyorlar...
...En güzeli de burda Özal yok... Şey.. Yani para yok.. Herkes ürettiğini takas ediyor...
ON TANE ZİKA YUMURTASINA KARŞILIK Bİ KİLO ÜZÜM VERİR MİSİN?.
ŞAKA MI YAPIYORSUN?
..ÜÇ YUMURTA YETER...
..Devlet daireleri ise evlere şenlik...
ŞEY MEMUR BEY. DEĞERLİ VAKTİNİZİ ALICAM AMA YENİ KONUTUMUN TAPUSUNU ÇIKARTICAKTIM! 183. KISIMDA...
NEE!
183'CÜ KISIM KOMPİTÜ, SİZ DAHA İNŞAATA BAŞLARKEN TAPUNUZU VERMELİYDİ..
TAPU
VALLA KİMSE BİŞEY VERMEDİ.
HAYRET! NASIL OLUR? Bİ DAKKA BEKLEMENİZ MÜMKÜN MÜ ACABA?
N'OLUYOR 183? GÖREVİNİ AKSATMIŞSIN!
KİM BEN Mİ? HADİ CANIM, KİM SÖYLÜYORSA HALTETMİŞ!
Bİ SÜRE CERYANSIZ KALIRSAN AKLIN BAŞINA GELİR UKALA!
ZIZZT! CORNK! TUF!
..Tabii görevlerini gereğinden iyi yapanları da ihmal etmiyorlar...
..VE ÜSTÜN ÇALIŞMALARINDAN ÖTÜRÜ. KOMPİT 57'E HUZURUNUZDA 660 VOLT CERYAN VERİYORUM.
OH! SAĞOLUNUZ!
BRAVO!..
HAKKIYDI CANIM..
HELAL OLSUN!
Haftaya: HİKAYE ELEKTRİKLENİYOR...

OĞUZ ARAL
AUNi
BANA BAK! BU GECE DE ALTINI ISLATIRSAN, SENİ KÖMÜRLÜĞE KAPATIRIM...
..BÜTÜN GÜNDE ÇIKARMAM.. ONA GÖRE.. ŞU ÇİŞİNİ TUTMASINI ÖĞREN ARTIK!
MUFU! BIFIL GUM HAA!
ÇOF FITINI
AA..SABAHIN KÖRÜNDE NEREYE GİTTİ BU ÇOCUK?.
LÖM ÇUPUL ÇUPUL!
SADECE ORANI KÖMÜRLÜĞE KAPATMAKLA KURTULAMAZSIN. HEM KABAHAT ONDA DEĞİL...

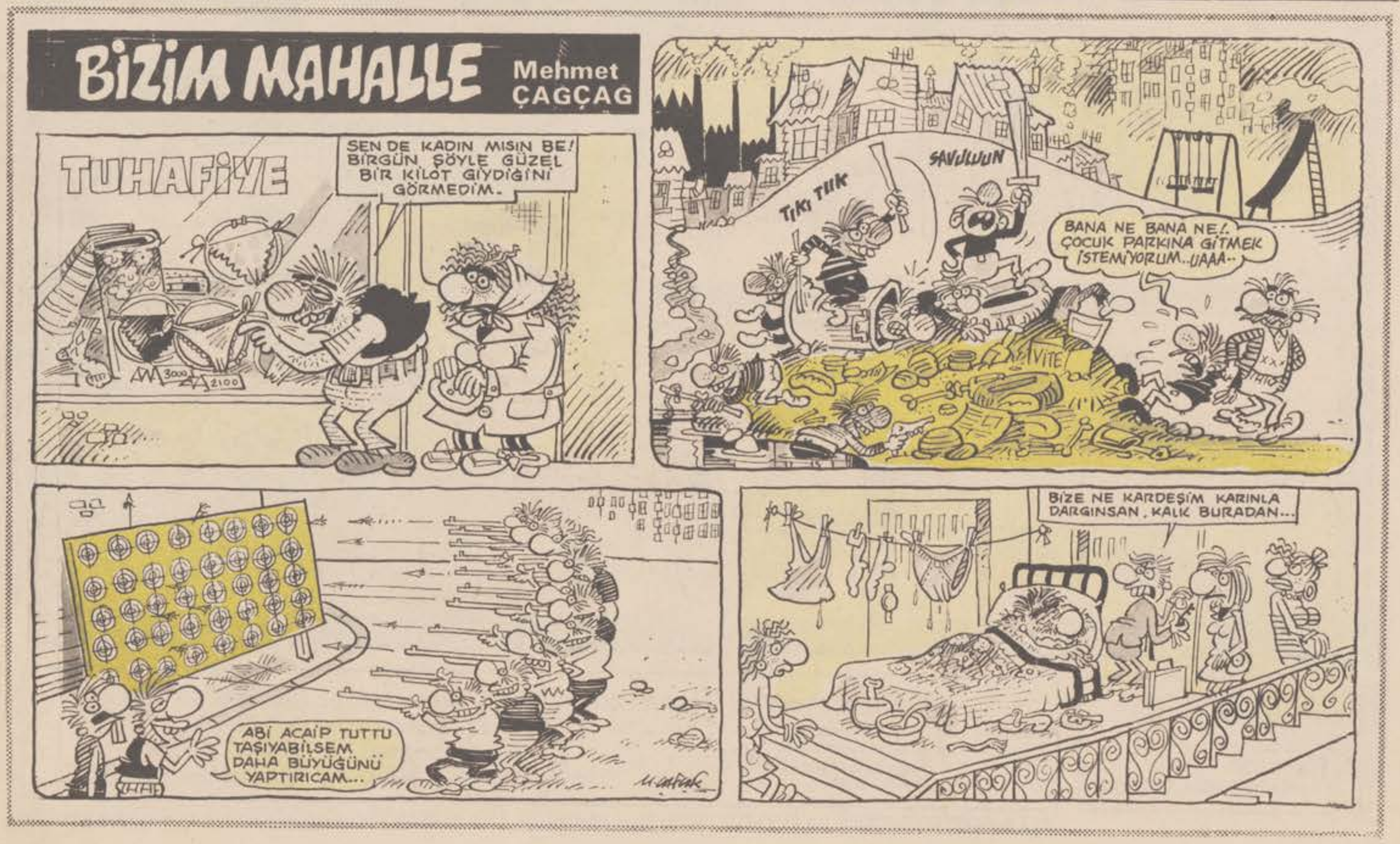
BİZİM MAHALLE
Mehmet ÇAĞÇAĞ
TUHAFİYE
SEN DE KADIN MISIN BE! BİRGÜN ŞÖYLE GÜZEL BİR KİLOT GİYDİĞİNİ GÖRMEDİM.
3000
2100
TIKI TIK
SAVULUUN
BANA NE BANA NE!. ÇOCUK PARKINA GİTMEK İSTEMİYORUM...UAAA..
ABİ ACAİP TUTTU TAŞIYABİLSEM DAHA BÜYÜĞÜNÜ YAPTIRICAM...
BİZE NE KARDEŞİM KARINLA DARGINSAN, KALK BURADAN...

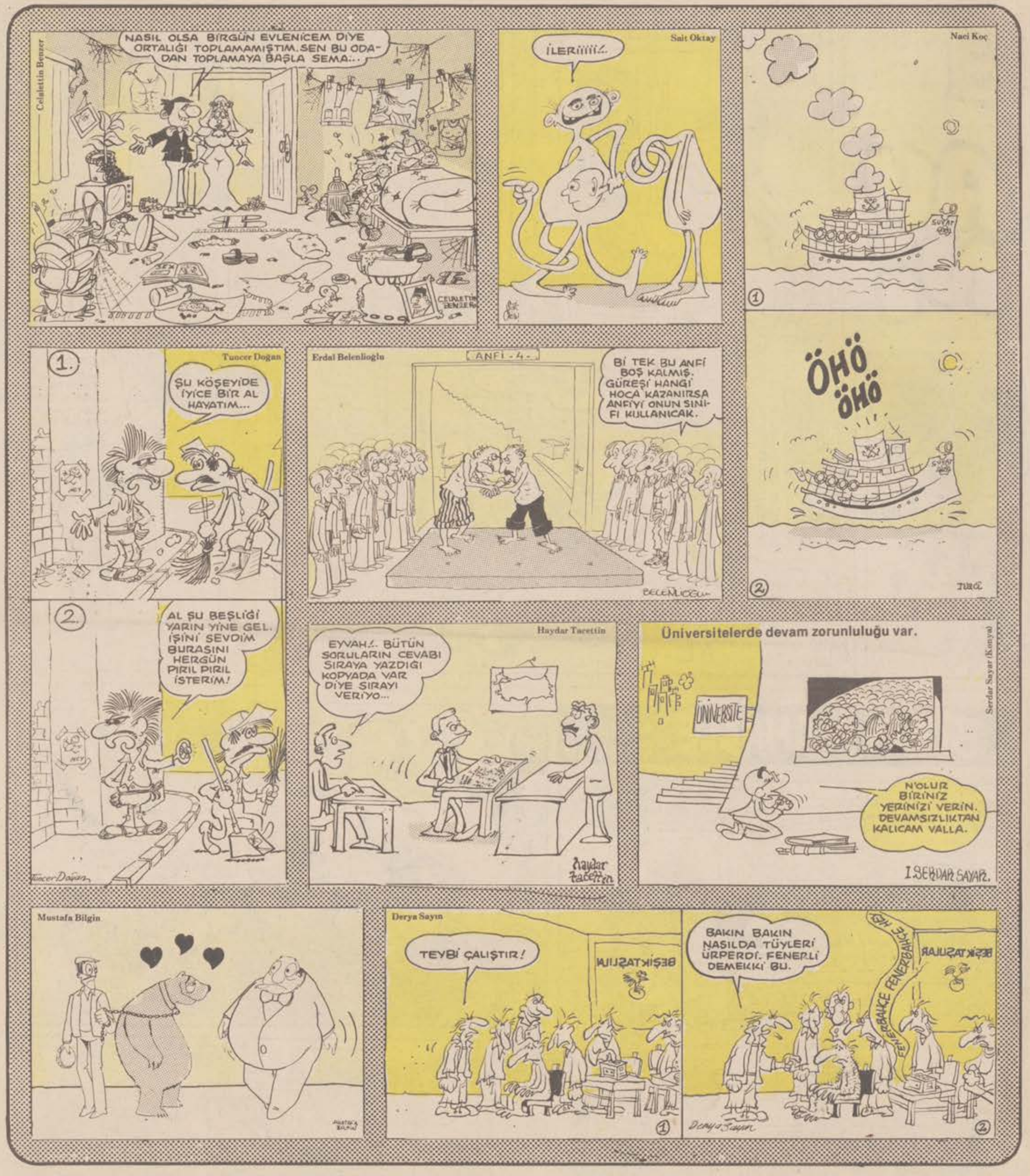

GIRGIR
YIL: 13
SAYI: 636
11 KASIM 1984 PAZAR

İLBAS İleri Basın-Yayın Endüstrisi A.Ş. Adına Sahibi: ÇİĞDEM SİMAVİ
Mizah Yönetmeni: OĞUZ ARAL
Müessese Müdürü: KEMAL KINACI
Sorumlu Yazıişleri Müdürü: MUAMMER BARUTÇU

Basıldığı yer: Veb Ofset Tesisleri
Yönetim Yeri: Alayköşkü Caddesi Cağaloğlu-İstanbul
Tel: 528 50 00

UÇAK POSTASI: KIBRIS 70 TL. İNGİLTERE: 50 p. AMERİKA: 1.5$. ALMANYA: 2 DM. HOLLANDA 2F. FRANSA: 7 FF